

veiligheidshuis | district Sittard

gemeenten Sittard-Geleen, Stein, Beek en Schinnen

Samenvatting

Jaarrapportage 2010

Bijna 60% meer trajecten gerealiseerd dan afgesproken

Veiligheidshuis op stoom in 2010

'Vastpakken en niet meer loslaten.' Onder dat motto heeft in 2010 het Veiligheidshuis district Sittard met 31 netwerkpartners uit justitie en zorg intensief en succesvol samengewerkt bij het terugdringen van overlast, huiselijk geweld en criminaliteit. Hoewel in het kader van de Beleidsmonitor Sociale Veiligheid van de gemeente Sittard-Geleen was afgesproken dat er 115 trajecten/plannen van aanpak aan de verschillende doelgroepen zouden worden aangeboden, heeft het Veiligheidshuis uiteindelijk in 2010 in totaal 183 trajecten/plannen van aanpak gerealiseerd en voor de gemeenten Stein, Beek en Schinnen nog eens 41. Een resultaat om trots op te zijn!

De aanpak van het Veiligheidshuis district Sittard werkt! Dat bleek ook uit wetenschappelijk onderzoek naar het effect van de aanpak van het Veiligheidshuis op volwassen en jeugdige veelplegers, daders van huiselijk geweld en overlastplegers. Van de 90 gevolgde casussen in de Limburgse Veiligheidshuizen waren er 22 van het Veiligheidshuis district Sittard. Uit het onderzoek blijkt dat het Veiligheidshuis district Sittard het hoogst scoort op de factor (ondertekend) plan van aanpak. Daarmee draagt het Veiligheidshuis in belangrijke mate bij aan het positieve resultaat van het onderzoek: **“Elke euro die wordt geïnvesteerd in de aanpak van zeer actieve veelplegers betaalt zich terug in een kostenbesparing voor de maatschappij van ruim 3 euro.”**¹

Het Veiligheidshuis district Sittard zet trajecten op voor meerderjarige veelplegers, minderjarige veelplegers en harde kernjongeren, daders van huiselijk geweld en de OGGZ doelgroepen (zorgwekkende zorgmijders, dak- en thuislozen, verslaafden en personen met meervoudige complexe problematiek). In 2010 is de nazorg voor ex-gedetineerde volwassenen daar aan toegevoegd. Ook de aanpak van plegers en slachtoffers van loverboyproblematiek is in 2010 opgepakt. De uitvoering van de Wet Tijdelijk Huisverbod, die begin 2009 van start is gegaan, vindt ook plaats in het Veiligheidshuis.

De werkwijze van het Veiligheidshuis is vanaf de start in 2007 min of meer gelijk gebleven. Een dader, door het Veiligheidshuis cliënt genoemd, komt binnen via een melding van de politie of een andere netwerkpartner. Vaak heeft zo'n cliënt complexe problemen op verschillende levensgebieden: er is bijvoorbeeld sprake van diefstal, maar vaak ook van een verslaving, fikse schulden en problemen binnen het gezin. Het Veiligheidshuis biedt maatwerk. Per cliënt roept de procesmanager van het Veiligheidshuis een passend team bij elkaar van netwerkpartners uit zorg en justitie, dat problemen signaleert, oplossingen bedenkt

en die samen uitvoert. De procesmanager coördineert en regisseert de werkzaamheden van het team en biedt ondersteuning aan de netwerkpartners waar nodig. In het integrale, persoonsgerichte plan van aanpak, dat het team voor de cliënt opstelt, kunnen ook andere gezinsleden worden meegenomen als dat noodzakelijk blijkt. Werkprocessen worden zo efficiënt op elkaar afgestemd, waarbij strafrecht en zorg elkaar aanvullen.

Nadat de cliënt het plan van aanpak heeft ondertekend, volgt het Veiligheidshuis het traject tot het moment dat de cliënt zijn/haar leven weer zodanig op de rails heeft, dat de kans op terugval in de criminaliteit is verdwenen. Werkt de cliënt niet of onvoldoende mee en/of is er toch sprake van terugval, dan grijpt het Veiligheidshuis gelijk in.

Ontwikkelingen in 2011 en verder

In 2010 heeft het Veiligheidshuis vooral geïnvesteerd in het neerzetten en doorontwikkelen van de werkprocessen. Dat heeft zoveel kennis en inzichten opgeleverd, dat het Veiligheidshuis naast haar kerntaak steeds meer de functie van een coördinatie- en informatieknooppunt voor partnerorganisaties krijgt. Maar het uitgangspunt is en blijft een klein, flexibel en slagvaardig Veiligheidshuis met focus op het terugdringen van overlast, huiselijk geweld, criminaliteit en maatschappelijke uitval.

Het Veiligheidshuis district Sittard werkt voor de vier gemeenten in de Westelijke Mijnstreek: Sittard-Geleen, Stein, Beek en Schinnen, die gezamenlijk de financiering van het Veiligheidshuis voor 2010 en 2011 hebben veiliggesteld. De 31 netwerkpartners dragen bij door middel van inzet van capaciteit, de provincie Limburg heeft in 2010 projectsubsidie beschikbaar gesteld. Op landelijk niveau heeft men zich uitgesproken voor voortzetting en doorontwikkeling van de Veiligheidshuizen in 2011 en verder, maar daar zijn tot nu toe nog geen middelen aan verbonden. Op alle fronten en bij alle organisaties moet immers bezuinigd worden. Toch is en blijft structurele

¹ Dr. P.Ph. Nelissen, Kompas: Vastpakken en niet meer loslaten, juni 2010

financiering belangrijk, vanuit gemeentelijk, provinciaal én landelijk niveau. In 2011 komt het Veiligheidshuis met een voorstel voor structurele financiering vanaf 2012 en verder.

Daarnaast wordt in 2011 onder meer gewerkt aan de wijze van prioriteren van de juiste personen, groepen, wijken, etc. Investing in de samenwerking met netwerkpartners blijft uiteraard een belangrijk thema. De verbetering van de kwaliteit en kwantiteit van de politiemeldingen en digitale aanlevering van de meldingen is in 2011 ook een belangrijk aandachtspunt.

Overzicht van de resultaten in één oogopslag

Meldingen per doelgroep	
Volwassen veelplegers	206
OGGZ	372
Jeugdige individueel (inclusief minderjarige veel- en meerplegers en harde kernjongeren)	710
Jeugd groep	534
Huiselijk geweld	1245
Ex-gedetineerde volwassenen	430
Ex-gedetineerde jeugd	20
Loverboys daders/slachtoffers	76
Overige	171
Totaal	3764

Vervolgacties op meldingen	
Screening	3593
Waarvan:	
Ter opvolging door partnerorganisatie(s)	1351
Quick wins	16
Zorgoverleg	212
Justitieel casuoverleg	102
Geprioriteerd voor de integrale aanpak	409
Totaal vervolgacties	2616
(nog) geen vervolgactie	977
Totaal	3593

Zorgoverleg	
Meerderjarigen (veelplegers en OGGZ)	10
Jeugd	9
Huiselijk Geweld	31
Totaal	50

Geprioriteerd voor de integrale aanpak per doelgroep	
Volwassen veelplegers	35
OGGZ	65
Minderjarige veel- en meerplegers en harde kernjongeren	30
Huiselijk geweld	44
Totaal	174

Meer informatie

Uitgebreide toelichting op de werkzaamheden van het Veiligheidshuis district Sittard en meer cijfermateriaal vindt u in de Jaarrapportage 2010, die u kunt aanvragen bij het Veiligheidshuis, maar die ook op de website te vinden is.

Om een idee te geven over de complexiteit van de werkzaamheden van het Veiligheidshuis, is aan deze samenvatting een uitgebreide casus toegevoegd. Want verhalen zeggen vaak meer dan cijfers.

Voor verdere toelichting is het Veiligheidshuis bereikbaar via 046-4235560 of per e-mail: veiligheidshuisdistrictsittard@sittard-geleen.nl

De casus van Sjaak en Saskia

Het Veiligheidshuis krijgt regelmatig te maken met casussen die op het eerste gezicht eenvoudig lijken, maar al snel uitlopen op een complex verhaal. Zo komt er een melding binnen dat de zwakbegaafde Sjaak (45) binnenkort weer op vrije voeten komt. Bij het Veiligheidshuis staat Sjaak bekend als een veelpleger. In het kader van het traject Nazorg ex-gedetineerden is het een uitgelezen moment om Sjaak te prioriteren. Screening van de situatie leert dat Sjaak een man is met een grote mond, maar een klein hartje. Het regent meldingen bij het Veiligheidshuis als hij een slechte week heeft. Maar diezelfde Sjaak is hartstikke gek op zijn zwakbegaafde dochter, Saskia (17), die voor hem zorgt sinds zijn vrouw hem heeft verlaten.

Het Veiligheidshuis regelt een overleg met alle hulpverlenende en justitiële instanties rondom Sjaak en Saskia om tot gezamenlijke afspraken te komen. Naast de reclassering voor Sjaak is dat de jeugdreclassering voor zijn dochter, de woningbouwvereniging, de leerplichtambtenaar, centrum Jeugd & Gezin, maatschappelijk werk, Werk & Inkomen, de kredietbank, de politie, Orbis /GGZ en Orbis thuiszorg.

In het overleg komt boven water dat Sjaak vlak voor zijn detentie zijn huis uit is gezet. Hij heeft flinke schulden en zijn verslaving aan alcohol maakt hem agressief. Saskia is hoogzwanger. Samen met haar eveneens zwakbegaafde vriend Anton (19) woont ze op een kamer. Ook zij hebben schulden. Sjaak blijft vaker bij hen zijn roes uitslapen en Saskia regelt van alles voor haar vader. Ze verschijnt vaker niet dan wel op school en ze is regelmatig betrappt op winkeldiefstal.

Er wordt voor zowel Sjaak als Saskia een plan van aanpak opgesteld. Het Veiligheidshuis zorgt ervoor dat ze allebei een eigen casemanager krijgen, die de hulp op dagelijks niveau coördineert. De casemanagers brengen regelmatig verslag uit aan het Veiligheidshuis van de vorderingen. Alle betrokken netwerkpartners worden via het Veiligheidshuis op de hoogte gehouden van alle mutaties, zodat niemand per ongeluk langs elkaar heen werkt. Sjaak en Saskia hebben de plannen van aanpak ondertekend, dus daar komen ze niet meer onderuit.

Wat Saskia en Anton betreft, daar wordt als eerste een diagnose gesteld over hun geestelijke vermogens en draagkracht die de basis vormt voor de hulpverlening. Het stel mag in eerste instantie proberen zelf hun kind op te voeden. Hun casemanager, gespecialiseerde thuiszorg, gaat daarbij helpen. De kredietbank gaat aan de slag met het saneren van de

schulden. Er wordt een uitkering voor het jonge gezin aangevraagd, Saskia krijgt een voorlopige vrijstelling van werk en van de leerplicht, de woningbouwvereniging zorgt voor een flat. Harde voorwaarden daarbij zijn dat Sjaak niet meer bij Saskia mag blijven slapen. Ook mag ze niet meer voor haar vader zorgen. Als de baby eenmaal is geboren, mag die niet alleen gelaten worden met Sjaak en hij mag niet meer bij Saskia op bezoek komen als hij teveel heeft gedronken. Lukt het Saskia en Anton niet om deze bindende afspraken na te komen, dan worden ze begeleid naar een instituut voor geestelijk gehandicapten en wordt hun kind via Bureau Jeugdzorg uit huis geplaatst. Inmiddels is de baby geboren en gaat het de goede kant op met het kersverse gezin.

De casemanager van Sjaak, de reclassering, zorgt ervoor dat hij een individuele leefstijltraining krijgt en een bewindvoerder die zijn financiële zaken afhandelt. Daarnaast krijgt hij hulp voor zijn alcoholverslaving en gaat hij op agressietraining. Er wordt een kamer geregeld bij een particulier, want de woningbouwvereniging ziet geen mogelijkheden meer voor hem. Het participatiehuis wordt ingeschakeld om een zinvolle dagbesteding te zoeken voor Sjaak.

Bij al deze ontwikkelingen blijft het Veiligheidshuis op de achtergrond de vinger aan de pols houden. Gaat er iets mis, grijpt het Veiligheidshuis meteen in. De plannen van aanpak van Sjaak en Saskia worden drie jaar gevolgd en regelmatig geëvalueerd, waarbij het niet nakomen van de afspraken door één van hen beiden gelijk zal leiden tot ingrijpen: dan volgt intensievere hulpverlening of een justitiële maatregel, zoals detentie.

Met Sjaak gaat het intussen iets beter. Hij is apetrots op zijn kleinkind en bezoekt zijn familie zo vaak mogelijk. Maar op zijn kamer werd het binnen de kortste keren een grote rotzooi en de verhuurder wil van Sjaak af. Nu probeert zijn casemanager Sjaak ertoe te verleiden om een plek te accepteren in een begeleide woongroep.

Hoewel deze casus is ontleend aan de dagelijkse praktijk van het Veiligheidshuis, zijn namen en leefomstandigheden van de cliënten gewijzigd om hun privacy te garanderen.

Groenseykerstraat 23 • 6161 SC Geleen • Tel: 046-4235560 • Fax: 046-4235570
E-mail: veiligheidshuisdistrictsittard@sittard-geleen.nl • Website: www.veiligheidshuissittard.nl

Dit project is mede gefinancierd door de Provincie Limburg

provincie limburg